

6. Vi gick med trål (Kalle, kör)

Kalle

Vi gick med trål för att fes-ka ål li - te syd om Ving-a fyr. Vår
full pa - nik, det var vil-da skrik, som på bam-ban i Ang - e - red. Fast

styr-man, som är norsk, tyck-te att han såg en torsk men det var änna ing - en
e - ko - lo - dets plink sig - na - le - ra - de en mink, tror ni att det lu - ra'

torsk. Naj, det var än-na ing-en torsk. Och då slog det mej - det mås-te va' en
mej? Naj, det lu - ra la in - te mej. För jag viss-te att på den-na u - båts-

u - båt från Mos-kva, och jag skrek: "Dom spi-o - ne - rar på vår trål!" Att en
- ty-pen än - na fanns pe - ri - skop som än - na lik-na - de en svans, så jag

K - G - B - spi - on skul - le kol - la min per - son, d'e sånt man än - na in - te
skrek på e - gen risk: "Knö daj hem, din fu - la fesk!" Tror ni den vå - ga stan - na

Kör
tål. Naj, så be - hand - lar ing - en Put - tin maj! D'e sånt du än - na in - te
sen? Naj, svan - sen mel - lan be - na och good - bye! Tror ni den vå - ga stan - na

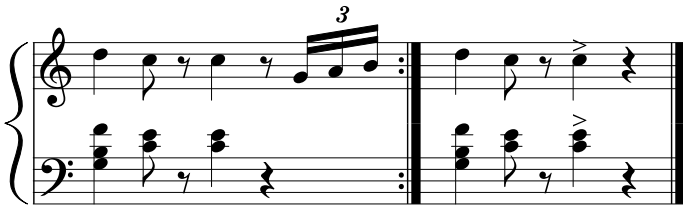
1.
tål. Naj, så be - hand - lar ing - en Put - tin daj! Det var
sen? Naj, svan - sen mel - lan be - na och good - bye! *Hornpipedans*

Långsam start, poco a poco accelerando

ff

Kalle får beundrande utrop från flickorna

3

[Robin påkallar Kalles uppmärksamhet, vill ha honom i enrum.]

Robin: Pst, Kalle, det är jag!

Kalle: Men va görsköj, det är ju du din gamla luspudel! Är du inte på slottet?

Robin: Var tyst, vi går åt sidan så ska jag berätta.

[Drar i Kalle, de trampar på stället och flickorna glider åt sidan.]

Robin: Lite till! [Drar i Kalle, de trampar på stället och flickorna glider ut i kulissen.]

Robin: Alltså, jag lever förklädd här i byn. Ingen får veta att jag är en Ruddigore.

Kalle: Jag fattar – är det skatten eller underhållsbidraget?

Robin: Nej, det är förbannelsen. Men nu gäller det Rose Maybud. Jag är olyckligt kär i henne.

Kalle: Olyckligt? Du som skulle va' den görstiligaste, görsmartaste, görsexigaste luspudeln i hela flottan, om du nu var en luspudel i flottan, alltså.

Robin: Jag vet, men jag vågar inte säga det själv. Kan inte du göra det för mej?

Kalle: Nu hör jag en röst tala till mej, härinifrån. [pekar] "Källe", säger den, "man överger inte en vän i sjönöd!". Lita på mej – jag ska bre på!